

eller undlade at stemme imod. Det Haab, de udtalte, ere de nemlig fuldstændig afskaarne fra at se opfyldt ved Ministerens bestemte Erklæring om, at han end ikke vil gøre et Forsøg i en anden Retning. Men den ærede Minister føjede endvidere til, at det nu er fastslaaet, hvad den ærede Minister for øvrigt aldrig havde næret Tvivl om, at det var borgerlig Ret, at Pastor Ifversen i dette Tilfælde og andre Præster i lignende Tilfælde skulle vie saadanne Folk, som der har været Tale om i denne berømte Affære. Det er borgerlig Lov og Ret, siger den ærede Minister. Nu vil jeg spørge den ærede Minister: hvor længe skal denne Lov og Ret være suspenderet i en vis Del af vort Land, i en stor Del af den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Helligkorskirken Sogn paa Nørrebro? Der er faktisk Tilstanden for Tiden den, at dansk Lov og Ret er suspenderet og har været det i 5 Maaneder. Der gaar et Par derude, som ønsker at giftes, men som ikke kan blive viet, skønt baade Ministeren har sagt, at i Grunden er der ikke Tvivl om, hvad der er Lov og Ret, og skønt vi siden i Gaar have en Dom derfor. De kunne ikke blive gifte paa den Maade, som er dansk Lov og Ret, naar de ville det, og de ville det aldeles bestemt, fordi de ville have fastslaaet, at deres Ægteskab er lige saa ærefuldt og lige saa hæderligt som ethvert andet, og at derfor Sognepræsten, den Mand, der har Pligt til at vie dem efter dansk Lov og Ret, skal forrette Vielsen. De ville gennemføre deres Protest mod, at en Statsembedsmand skal klassificere Medborgerne i første og anden Klasses Borgere. De ville gennemføre til det sidste deres Protest mod, at der fra en Sognepræsts, fra en Statsembedsmands Side skal kunne sættes et saadant Stempel paa Borgere. Kunde det gøres mod disse to, kan det gøres mod enhver anden, og derfor er dette Par Talsmænd for Befolkningens Rettigheder. Efter min Mening er det dette Par, der har gjort sig fortjent til Lovprisning, fordi de have stillet sig paa deres lovlige Ret. Der er i dette bløde Land og i denne vege Befolkning saa lidt af denne offentlige Sans, saa lidt af denne haardnakkede Fastholden af sine Rettigheder, at jeg synes, vi skulle tage Hatten af, hver Gang vi en sjælden Gang møde den. Men dette Par har endnu ikke kunnet faa deres borgerlige Ret. Nu spørger jeg den ærede Minister: Hvor længe skal det vare? Naar vil man yde dem deres borgerlige Ret?

Det er jo muligt — og det vilde være i høj Grad glædeligt — at dette Lovforslag snart bliver gennemført, at Landstinget allerede i denne Samling vil vedtage det. Saa vare vi ude over denne Sag, og saa maatte man vistnok indrømme, at denne Sag fra Nørrebro i højeste Grad har bidraget til, at hele dette Spørgsmaal fik en saa hurtig Løsning. Men efter hvad der er fremkommet fra den Presses Side, der er Udtryk for Flertallet i det andet Ting, er der en stor Mulighed for, at dette Lovforslag ikke bliver gennemført. Der kan gaa Aar maaske, inden Lov og Ret haandhæves ude i Helligkorskirken Sogn. Det er for Resten ikke det eneste Tilfælde — hvad der kan ske her, kan ske akkurat ethvert andet Sted — thi foruden dette Par, Mureren og hans forlovede, er der et andet Par, som heller ikke kan blive gift. Allerede den 26. September — hvis jeg ikke tager fejl, i hvert Fald i Slutningen af September — indsendte en Tilskærer paa Nørrebro en Klage til Kultusministeren over, at Pastor Ifversen havde nægtet at vie dem af de samme Grunde, hvormed han nægtede at vie Mureren. Saa vidt jeg ved, har denne Tilskærer, der befinder sig i ganske samme Situation som Mureren, endnu ikke faaet noget Svar paa sin Klage. Der er gaaet 5 Maaneder, siden han indsendte denne Klage. Det forekommer mig højst mærkverdigt, at en Borger, der ifølge Ministerens Udtalelse har sin fulde Ret, kan klage over, at denne Ret krænkes af en Statsembedsmand, men endnu ikke har modtaget noget Svar paa denne Klage. Hvori ligger dette? Jeg spørger den ærede Kultusminister: Hvorledes kan det være?

Maa jeg endvidere spørge den ærede Minister, hvad han nu vil gøre baade over for Mureren og over for denne Tilskærer? Mureren har i Gaar været hos Pastor Ifversen, som atter har nægtet at vie ham trods dette, at Dommen er fuldkommen klar og utvetydig. Tilskæreren agter, saa vidt jeg ved, en af de allerførste Dage paa ny at henvende sig til sin Bruds Sognepræst for at faa ham til at forrette Vielsen, og naturligvis vil Pastor Ifversen sige nej. Han kan selvfølgelig ikke gøre andet, hvis han ikke vil afsløre sig som en, jeg ikke her skal betegne, for det vilde være et uparlamentarisk Udtryk. Nu spørger jeg: Naar kunne disse Mennesker faa deres Ret? Hvor mange Maaneder skal der gaa, hvor længe skal det vare, hvor længe skal Lands Lov og Ret være suspenderet ude i Helligkors Sogn? Og jeg siger